

La font del Molinet

(COORDENADES U.T.M. 573723)

Benjamí Barberà

• Més avall del Molinet, ben a prop de les últimes cases, en el marge esquerre del riu de Sant Mateu i a frec del llit d'aquest brolla, aquesta font. El paratge està ombrejat per uns oms molt vells que creixen al terror a una alçària superior a la font. A hores d'ara, malgrat la malaltia que pateixen, encara són vius -la resta dels oms del mas s'han assecat. Davant de la font hi ha uns xops que van plantar fa 42 anys els homes del Molinet -cadascú en va plantar un-.

Aquesta font ha estat, des de sempre, un dels llocs elegits per la jovenalla covarxina. A l'aixopluc del sol canicular de l'estiu s'han fet xeres i alifares aprofitant les festes de Sant Jaume i de la Joia.

La vena de la font, segons els saurís, passa per sota del turonet del mas de Nel, després creua la carretera, davalla el pendent i arriba a l'albelló que la recull i la condueix fins la font. És una bona vena, però, de les fortes sequeres també se'n ressen i raja molt poquet. Ningú ha sentit dir als més vells que s'hagi assecat. Conten, però, que Miquelet Muñoz i son pare

anaven amb sengles pitxers per proveir-se d'aigua, un a la font, l'altre a una xuma que hi havia a frec del desguàs de la Taona, i trigaven al voltant d'un quart d'hora a omplir-los. Durant les sequeres les dones anaven a fer la bugada a la basseta de Tapisso, broll molt curtet d'aigua però més resistent a la sequera que la font.

La disposició actual de dos rajos a diferent nivell apareix després de la construcció d'un dipòsit per emmagatzemar l'aigua i dur-la, mitjançant bombes elèctriques, a les cases dels veïns. Un raig és el de la font, l'altre, el de baix, és l'aigua que s'escapoleix de l'esmentat dipòsit quan està ple. Cal dir que amb l'arribada de l'aigua del pou de Cambrils -fa 14 anys- l'abastament d'aigua al Molinet canvia en profunditat. Gravada al formigo hi ha una data, 1953, pertany sens dubte a algun dels arranjaments que s'hi han fet.

L'aigua d'aquesta font és fresca i de bon beure. Em conten els veïns que un foraster dels que té ací casa de vacances va fer una anàlisi de l'aigua i no reunia totes les qualitats de potabili-

tat exigides. Malgrat tot la gent n'ha begut sempre i no els ha passat res. S'hi apleguen gent d'altres pobles -la Salzedella, Sant Mateu, Tirig, les Coves, etc- per abastar-se'n.

El safareig que hi ha al voltant de la font mereix, si més no, un esment especial. Les velles lloses, força erosionades, semblen superfícies vitrificades de llutes que estan. Aquest safareig deu ésser del segle XIX perquè Vicente Ferreres, l'avi centenari -va viure 105 anys- sempre el va veure fet i manifestava que son pare tampoc sabia res de quan el van bastir. El desguàs del safareig torç vers el riu i creua un camí delimitat, pel que fa a l'amplària, per dos trossos de mola de la Taona, molí fariner en ruïnes situat a prop de la font.

He d'agrair, abans de concloure, les informacions facilitades, molt amablement i amb tota mena d'atencions, pels veïns del Molinet, Arturo Baixamà, Pepa Forés, Herminia Julián, Teresa Puerta i Vicente Ferreres que m'han permès fer aquest escrit i conèixer millor la font del Molinet.

La Font del Molinet i el safareig.

Els dos rajos de la Font del Molinet.

Un altre aspecte de la Font.

Un tros de la mola de la Taona és davant la Font del Molinet.